

SLOVENSKI NAROD.

vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ravnopravnost na Primorskem.

II.

Prehajamo k stvari, ki bi bila že zdavnaj morala vrejati biti — a še ni — ravnopravnost na naših železnicah, na južni in državni, na pošti in na brzozjavu.

Ne pošta, ne brzozjav, ne železnice niso last posameznega naroda, nego so avstrijska občila na slovenskih tleh, namenjena sicer in določena za vse narode brez izjeme — ne le za Lahe in Nemce. — In do teh avstrijskih občil na slovenski zemlji ima naravno tudi slovenski narod svoje pravice. Teh pravic pa nam — rekel bi — v svojo lastno škodo nočejo pripoznati vodilni uradi teh naprav — to velja za slovensko zemljo sploh — a še posebej za naše Primorsko. Slovence in Hrvat morata smatrati c. kr. pošto, c. kr. brzozjav in obestranski železnici za nekaj ptujega, ker ptujci smo povsod bodisi na pošti ali na železnici. Prezira in naravnost sovraži se nas povsod. Spominjamo le dvojezičnih poštaih pečatov in pravilno pisanih poštaih pečatov, katerih se naše c. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu tako zelo boji. Nebroj člankov so pisali že vsi slovenski listi — nebroj reklamacij je imelo c. kr. poštno ravnateljstvo v tej zadevi. In ne more nam v glavo, zakaj bi se jedenkrat za vselej s kratkim odlokom ne vredila ta stvar. Saj je vendar v samem interesu cesarske kraljeve pošte, da si vdobi ugled pri občinstvu. Je li njen namen, žaliti celokupni narod s pečati à la „St. Veit ob Wippach“? Zelo dvomimo.

C. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu naj si da prijaviti odtiske vseh pri vsaki posamezni pošti vporabljenih pečatov in odredi naj, na priliko za Gorico trojezični poštai pečat — „Görz, Gorica, Gorizia“. To je tako simpel, da je samo malo majčkno dobre volje treba — dobre volje in pravico-ljubja — toda te malo majčkno dobre volje menda manjka.

Teško bi bilo za našo vero, ako bi vsak župnik za svojo faro drugo vero učil — in nemo-góče je uspešno delovati, ako vsak urad po svoji glavi dela. In pri nas delajo uradi tako. Človek bi mislil, da je vsaj kje tam v Vidmu — vse je laško. Pogledimo v Trst — vse laško, slovenske tiskovine

ne najdeš za tvoj slovenski denar in vendar sta Gorica in Trst krog in krog obdana od Slovencev! Še zalostnejše je v tem pogledu v Istri. Tam je pa pošta samo za Lahe ustanovljena — Slovence in Hrvat ne najdeš v Istri niti trohice ravnopravnosti.

Ja kako je s tiskovinami? Dvorna tiskarna na Dunaju je založena z njimi — toda te tiskovine so na Primorskem bele vrane. — Dvojezične tudi slovenske in hrvatske tiskovine spe na Dunaji v zalogi, ker bi sicer ljubezni naš sosed sklical vse Garibaldince na pomoč, ako bi kje na laški posesti kaka slovenska tiskovina prišla na dan! Dvojezičnih, narodu slovenskemu in hrvatskemu namenjenih tiskovin ne najdeš v velikem delu Primorske takih, ki bi odgovarjale krajevnim razmeram in dejanskim potrebam. Ali samo nemško — ali pa samo laško-nemško! Slovani smo izključeni!

Naj se tedaj c. kr. Tržaško poštno ravnateljstvo ne izgovarja, da nima jezikov zmožnih uradnikov. Konstatujemo na tem mestu, da so uprav Slovenci cvet uradništva poštne na Primorskem — najboljši delavci — če tudi se jih kolikor toliko prezira. Tudi tiskovin je treba le naročiti v zalogi na Dunaju. Vsak izgovor je le prazna maraja, iz katerega sele mržnja do Slovanov kaže.

Isto vse velja c. kr. brzozjavnim uradom. —

In naše železnice? Južna železnica, ki ima nad 720 kilometrov dolžine na slovenskih tleh — prezira Slovence popolnoma. No, to je privatna družba, vrhu tega še popolnoma v židovskih rokah. Je pač zasobna družba — brez posebne državne kontrole — s glavnim sedežem v Parizu in z ravnateljstvom na Dunaju. Vpraša se pa, zakaj južna železnica na Tirolskem počenši od Bolcana do Ale, na Primorskem pa od Sv. Petra na Notranjskem do Reke, od Sv. Petra čez Divačo in Nabrežino do Trsta in Kormina Italijane pripoznava ravnopravnimi Nemcem, in zakaj ta družba ima laške napise na slovenskih tleh!? Zakaj le nas prezira na naši lastni zemlji? Od Kormina do Trsta, od Nabrežine do Sv. Petra, od Sv. Petra do Reke vse le nemško in laško! Nemško, nemško-laške pečate, nemško-laške napise, nemške in nemško laške tiskovine uporablja na vseh teh progah. Ona odreka od Trsta, Kormina, Reke

do Zagreba, Čakovca do Špilfelda in Beljaka Slovincem vsako pravico do enakopravnosti. Le na Ljubljanski postaji se je v najnovejšem času tudi Slovincem pokazalo, kje je izhod, kje vhod. — Vse drugo je tudi na Ljubljanski postaji ostalo skoro tako, kakor je nekdanj bilo. Nikjer na celi slovenski zemlji nima nobena železniška postaja niti slovenskih vožnih redov! Vse, do napisov na straniščih — je nemško, ali nemško laško, madjarsko, francosko in italijansko! In ta živi in pristni nemški most do Adrije je z vso iskrenostjo zagovarjal slovenski drž. poslanec Klun 7. marca 1893. v Dunajskem drž. zboru. Čudno in neverjetno se nam je zdelo takrat, ko smo čitali dotično poročilo o državnozborni seji, ker nikakor ni mogoče, da bi le-ta vodja naših klerikalcev jedini ne videl in ne vedel, kar ve in vidi ves slovenski svet, da je uprav južna železnica pravi pravcati nemški most do Adrije čez našo Slovenijo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. novembra.

Volilna reforma.

O volilni reformi se hkrati spet — nič ne ve. Koalicija se je razdelila na posamične skupine, katerih vsaka ima svoje posebne nazore in želje. Nastal je pravi kaos in prav malo verjetno je, da bi mogla vlada vse te tako močno si nasprotujoče elemente spraviti pod jeden klobuk. V parlamentarnih krogih se razširjajo najraznovrstnejše govorice, katere je moči samo beležiti, ne pa kontrolirati. Zatrjuje se, da bodo izveštne skupine poslancev zahtevale ustanovitev kmetijskih zbornic s pravico, voliti nekoliko državnih poslancev, tako da bi ne imeli volilne pravice samo mali obrtniki, ki ne plačujejo dovolj davka. Poljski liberalni poslanci bočejo baje glasovati zoper vsak projekt, ki bi dal samo delavcem volilno pravico. Tudi levičarji se upirajo Hobenwartovemu načrtu. Vse to pa je morda le komedija. Levičarji in Poljaki se le delajo liberalno-demokratske, naposled pa bodo glasovali za načrt. Iz kratka: Položaj je povsem nejasen.

Celjsko vprašanje in levičarji.

Na volilnem shodu štajerskih veleposestnikov, ki se je vršil te dni v Gradci, so zbrani volilci interpelovali uavzočnega poslanca barona Hackelberga glede obljubljenega „slovenske“ gimnazije v Celju. Hackelberg je rekel, da je levičarski klub sklenil

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški pisala Ouida.)

XIV.

(Dalje)

On je bil pripravljen, žrtvovati življenje na ljubo nekaterim siromašnim kmetom; a nji, njega ljubeči, manjkalo je poguma, odreči se zaradi njega vsemu temu, kar sicer sladi življenje, a naposled ni vse in nas ne more vnikdar osrečevati. Dokaz temu je bil, da je bila že vsa blazirana, prenasitena, da je mrzila samo sebe, a pomagati si ni znala.

Brez moči, brez gospodovanja, kateremu se vse klanja in brez neomejene udovitve vseh svojih trm ni mogla živeti; bala se je rogauja ženekega sveta, ki bi jo zaamehoval zbog njene slabosti, kateri je vse žrtvovala; svet je bil njena vera, a nobeden se ne odpove vere, v katero je dolgo veroval, brez teškega in hudega boja.

„O nebore, kako globoko sem jaz pod taboj!“ to je bila zdaj njena misel; tako je mislila ona, katero sta dosedaj ščitila nje neizmerni ponos in samoprecajanje takih mislij. Ona bi zdaj pred njim

pokleknila in mu poljubila ponižno roko, tako ji je zdaj imponoval, ko bi ji sje ponos tega dopuščal.

„Vse jedno bi ga rada videla še jedenkrat, predno odidem“, in odlašala je svoj odhod, ta usodni čas. Zakaj bi ga še zadnjikrat ne videla, ko se morata ločiti? Naravno, da mora jedenkrat oditi iz Florence, a kar je tu doživela, ostalo bode ji kot spomin na preteklost; malo po malo se bode privadila boli mrtve ljubezai in čutila jo čim dalje manje, kakor druge žene — zakaj torej ne bi?

Tako je v sebi govorila neprestano, a bilo je trenotij, ko jo je obšel neki obup, kadar je na to mislila, kakšna jo bodočnost čaka. Nič drugega nego pusta praznina, v kateri bode živela zgolj v spominih na „radosti“ sveta in zadnjega časa. Zdaj je uvidevala, da prava ljubezen ne more umreti, ker je kakor večni žid Ahasver, ker ji je hrana nje lastna bol.

A kako se je preje vsemu temu smijala, takim zaljubljenim stvarjem, če bi ji drugi o njih kaj pripovedovali.

Dan je mislil za drugim, pusto, jednolično; nastala je vesna in obsula vse okrog in okoli s cvetlicami, kakor bi bila boginja Persefona iztresla svoj koš na ta lep kos zemlje. Časniki so mu posvečevali dolge članke, a sjej je izredno prijalo, čitati

teh poročil o njemu. Prijatelji njegovi so se nadejali, da bode prišel vsak čas nazaj v Firence, a dosedaj ni še nobenemu od njih pisal.

— Čudno je, da nobenemu od nas ne piše da mu se ni kaj pripetilo? je rekel Maremma.

— Če bi bilo kaj takega, bi časniki o tem poročali, izjavi St. Louis.

Čula je ta dvogovor in tudi ugibala, kako je to, da nikomu ne piše. Časniki so pač javili, da je zapustil Sicilijo in šel v Firence.

— Mogoče, da se vrne domov čez barje, pripomni nekdo v društvu, tam ima zemljišča, zaradi katerih se pravda.

Bilo je sredi meseca aprila. Madame Mila imela je polne roke opravka prirejajoč izlete s pikniki pod starimi etruskimi zidanimi, al fresco-obede v vrtih vil; ona in nje žlahta peljali so se pred večerom kamorsibodi, igrali baccarat nekje na planem, in se potem vračali v mesto pojoč najnovejših pariških operet zборе in zabajali v kako kavarano na souper s šampanjcem. Ta način življenja — za to je že skrbela ta lahkoživa Mila — ostal je nepremenjen vse leto brez ozira na letno dobo in na kraj, naj si so se mudili na Vaucusuu, Marathonu, Campo santu ali na grobu v Ravenni; zmeraj se zabavljajo

glasovati zoper dotično proračunsko postavko, o političnih konsekvencijah za slučaj, da se postavka vzprejme, pa se bo šele pozneje sklepalo. Vsekako pa levica zaradi tega ne izstopi iz koalicije, ker bi to silno oškodilo nemške interese.

Kazenski zakon.

Državnega zbora odsek za kazenski zakon je včeraj končal svoja posvetovanja glede premisležnih predlogov, katerih je bilo 935. Načelnik odsekov je sporočil zborničnemu predsedstvu, da so dela končana in prosil, naj se čim prej postavi na dnevni red poslanske zbornice specialna razprava o novem kazenskem zakonu.

Škofovskie konferencije

so se začele na Dunaji dne 20. t. m. Posvetovanjem predseduje Praški kardinal in nadškof grof Schönborn.

Hrvatska.

Prežalostni prepir mej hrvatškimi strankami je uaptil vodstvo stranke prava, da je sklicalo za prve dni meseca decembra sejo širšega odbora cele stranke. V tej seji se bo razpravljalo zlasti o glasilu stranke prava, o „Hrvatski“, katere vrhovno vodstvo je v rokah poslanca dr. Franka, a tudi v drugih ozirih utegne biti shod velikega pomena. Bržčas pridejo na sejo tudi nekateri pravaški poslanci iz Dalmacije in iz Istre.

Ogerske cerkvenopolitične predloge.

V Dunajskih političnih krogih se je včeraj zatrjevalo, da je cesar sankcioniral ogerske cerkvenopolitične predloge in naš Dunajski poročevalec nam je to brzojavno sporočil. Iz Budimpešte pa se javlja, da je ta govorica neosnovana, da cesar predlog ni sankcioniral in da se to sploh v kratkem še ne zgodi. Ogersko ministerstvo namerava baje še nekaj dni počakati in potem prouzročiti odločitev s tem, da prosi cesarja, naj predloge sankcionira.

Kossuth II.

Odgovor madjarske vlade na predrzno demonstracijo Košutovcev v Debrecinu je naredil na patrijotične seveda nemadjarske kroge jako slab utis. Pravosodni minister Szilagy je rekel, da takih dogodkov ni resno soditi. Začela se je sicer nekaka preiskava, a to je le pesek v oči. Košut je inozemec in da se vlada z njim ne strinja, da ne agituje zoper njeno voljo, se vidi iz tega, da ga neče iztirati. Takih demonstracij bi nobena evropska država ne dopustila. Madjari so v Kološ dole Rumune takoj iztirali, dasi niso kar nič agitovali, Kossutha pa puste pri miru. Dunajski židovski listi se sicer nekako ogorčene delajo, a pozna se jim, da jih veseli Kossuthovo postopanje, saj vedo, da je on sredstvo, s katerim boče vlada dobiti sankcijo svojim cerkvenopolitičnim predlogom. Sicer pa se o tej stvari ne da dosti govoriti. Celo oficijozna stara „Presse“ je bila konfiskovana, ker je namignila, kaj se godi na Ogorskem.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarska.

Ni več dvoma, da so bile prazne nadeje, katere sta v arhiv bolgarskih mogotcev obudili brzojavki carja Nikolaja II. in ministra Giersa. Koburžan in njegovi somišljeniki so se prezgodaj veselili in uradno fruktificirali zabvalni depeši. Toje ruske politične kroge užalilo. Monakovski „Allgemeine Ztg.“ se poroča iz Sofije, da je ruska vlada na nedvoumen način dopovedala bolgarskim gospodarjem, da so carjevo brzojavko krivo razumeli, ker je bila zgolj izraz osobne kurtoazije, nikakor pa ni imela političnega pomena, kamoli da je bila nekako priznanje Koburžanove legitimosti kot bolgarski knez. To rusko pojasnilo je bilo povod, da je vlada takoj opustila misel, poslati k pogrebu v Peterburg kakšnega zastopnika Koburžana in deputacijo sobranja. Londonški „Times“ potrjuje to, rekši: Bolgarska vlada

je ruskemu poslaniku na Dunaju knezu Lobanovu javila, da namerava odpisati k pogrebu carja Aleksandra posebno deputacijo. Dobila je odgovor, iz katerega je razvidno, da car Nikolaj ne misli premeniti politiko svojega očeta glede Bolgarske, njejeva brzojavka Koburžanu ni imela političnega značaja in da bi se vzprejel bolgarske deputacije, če bi prišla v Peterburg.

Nemška kultura v Afriki.

Škoda, da nam nedostaja prostora. Iz Berlinskega lista „Neue Deutsche Rundschau“ bi preložili članek, kateri je tam priobčil zdravnik dr. Hemmcke. V tem spisu pripoveduje, kako Nemci v Afriki s sužnji tržijo in kako bestijalno surovo, upravičeno z njimi ravna. Podrobnosti spominjajo živo na to, kar je v Afriki počenjal znani nemški kancelar Leist, ki je bil za vse svoje grozovitosti disciplinarno kaznovan s tem, da je bil degradovan v nižji činovni razred. Taka je ta slavljena nemška kultura.

Kitajsko-japonska vojna

Iz vzhodne Azije so zopet došle nove vesti. Iz Tokija se javlja, da je dne 18. t. m. jedem del japonskega vojske, kateri vodi maršal Yamagata, naskočil Sin yau. Kitajska vojska, broječa 20 000 mož, je bila popolnoma pobita in je bežala na vse strani. — Kitajsko brodovje je jelo streljati na japonsko vojsko, naskakujočo Port-Artur, na kar se je mej kitajskim in mej japonskim brodovjem uvela srdita bitka. Izid še ni znan. — Največja kitajska vojna ladja Čen-jun se je potopila. — Kitajska se je izjavila, da je pripravljena plačati 100 milijonov tačev in vojne troške. To je le jeden pogoj, radi drugih bi se vršila pogajanja. Japonska vlada je izjavila, da je zadovoljna, ako jej poslanik Združenih držav izroči kitajske propozicije glede miru. Kitajski mora biti toliko na tem, da se sklene mir, ker so na Kitajskem ponekod nastali nemiri. Kitajci so začeli pobijati tujce in domače kristijane, kar prouzroči lahko konflikte z drugimi državami.

Dopisi.

Iz litljskega okraja, 20. novembra.
[Izv. dop.] (Nekaj o reji goveje živine.)
Danes, t. j. po preteku četrtega leta, odkar je v veljavi zakon o povzdigi reje goveje živine, javljati mi je kaj malo dobrega o naših živinorejskih uspehih. Vender pa glede na bodočnost ne smemo molčati in opozoriti hočemo javno na nekatere nedostatke v tem pogledu. — Že o priliki letošnje dopuščevalne komisije pokazali so se prav žalostni rezultati. V našem okraji našle so se namreč nekaj čez 5700 za plemo sposobnih krav in telic, za katere bi bilo treba po postavnem določilu vsaj 58 bikov-plemenjakov. Toda dopustilo se jih je samo 30, torej za celih 28 premalo! Tekom sledečih mesecev poprodalo se je od teh licencovanih plemenjakov, valed raznih okolnostij in valed ugodne cene več kot polovica, tako, da morajo sedaj živinorejci iskati bika ure in ure daleč in potem še z najneugodnejšimi uspehi. Ni čuda, da se dan na dan sliši mnoge upravičene pritožbe. — Seveda bi bila postavna dolžnost vsake občine vzdržavati, oziroma nakupiti zadostno število bikov; toda ako poznamo razmere v naših občinah, mora nam biti na prvi pogled jasno, da je stvar tem potem neizvedljiva. V prvi vrsti so tu težave na gmetni strani, še večje pa pri pridobitvi dobrega bika. In zato treba bode druge poti, ako hočemo priti naprej. Brez dovo-

litev izdatnejših svot na pristojnih višjih mestih za vsakoletni nakup plemenske goveje živine, posebno bikov, stvar nikdar ne bode napredovala, prej kot ne šla bo raje rakovo pot, k njo pa vse naše kmetijstvo! — Treba bi bilo dalje živinorejce vzpodbujati za vzrejo in obdržanje dobrih bikov posebej s tem, da bi se delile o priliki licencovanja primerne denarne premije, uspehi drugih krajev v tem pogledu bili so prav dobri. Dovolilo naj bi se več in manjših daril, s katerimi bi naj posebnik prevzel tudi gotove dolžnosti, tako posebno da pridržuje obdarovanega bika gotov čas v oni občini, za katero je dobil dopustilo. — Spremeniti pa bi bilo treba tudi sestavo dopuščevalne komisije, in sicer tako, da bi ne provzročila sedanjih večkrat velikih stroškov, ob jednem pa da bi bilo omogočeno živinorejcem tudi izvan določenega časa pripeljati novokupljene bika pred komisijo, kar sedaj skoro ni mogoče. — Marsikaj dalo bi se še navesti in tudi s praktičnimi vzgledi podpreti, tako posebno glede kazni in kazenske pravice pri prestopkih gori omenjene postave, a naj se vsaj prej navedeno ne prelahi pri odločitvah faktorjih.

Domače stvari.

— (Pojmi se mešajo.) Včerajšnja „Neue Fr. Presse“ je priobčila dopis iz Ljubljane, v katerem govori o Šukljejevem volilskem shodu v Metliki dne 12. t. m. V dopisu se pripoveduje, da je Šuklje naznanil, da se odpove mandatu in da priporoča volilcem g. Višničarja za svojega naslednika. Potem pa pravi dopisnik: Radikalci so se kandidaturi energično zoperstavili, a ker so bili v manjšini, so morali takoj zapustiti dvorano. Ni pa dvoma, da se pri volitvi uname mej smerami Slovenci in mej radikalci hud boj. — Ulogo radikalcev igrajo torej sedaj na Dolenjskem naši — „Slovenčevci“! Bog se usmili!

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo na današnjo tretjo predstavo prekrasne Smetanove opere „Poljub“, ki bode brez dvoma privabila zopet mnogo prijateljev glasbene umetnosti. — V nedeljo se ponovi priljubljena opereta „Mornarji na krov“. Ulogo Piffarda je iz prijaznosti prevzel g. Jos. Noll. Poleg operete se ponovi duhovito pisana veseliga „V Dijogenovem sodu“.

— (Drugi zimski „jour-fixe“ Ljubljanskega Sokola) bode jutri v soboto dne 24. t. m. v novem vrtnem salonu restavracije pri „Lloyd“ na Sv. Petra cesti. Ker so „jour-fixi“ v zimskem času jedino sredstvo, da se spoznavajo društveniki mej saboj, nadalje ker je tudi za zabavni del večera dovoljno skrbjeno, je želeli, da se člani „Sokola“ prav mnogobrojno udeležijo.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je imela 80. vodstveno sejo dne 8. t. m. Navzočni so bili: Tomo Zupan (prvomestnik), Ivan Hribar, Ant. Koblar, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Jos. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejic; izmej nadzorništva pa Ivan Vrbovnik. Opravičila sta odsotnost: vodstveni ud Ivan Murnik in nadzornik dr. Iv. Svetina. — Blagajnik je izjavil, da znaša letošnji deficit

in kljubuje vsakemu letnemu času in vsem drugim oviram.

V začetku prihodnjega meseca imela bi se prirediti dirka, a to se je zmatrlo kot začetek poletne sezone, ko je Florenca nehala biti zimsko mesto, za tujce namreč, ki prihajajo iz severnih krajev; oni, ki so tu prezimovali, bežali so zdaj na sever, tam nadaljevati svoje zabave, prepuščaje Florenci njenemu miru, poletnemu solncu, rožam, pesem za tihih poletnih večerov, in mogoče smerttja kakemu pesniku ali umetniku, ali takim ljudem, katerim se Florenca baš v tem tihem miru najbolj dopada.

— Bi li htela tako dobra biti, da nas spreliš? vpraša Mila Hilda nekega lepega dne. Šla je s prijatelji na piknik v villo Salvarea, a vozila se je družba v petih kočijah; v villi so hoteli obedovati, kvartati se, drugi dan pa se vrniti domov. Kočijaži so dobili sijajne livrje, konjem so obesili okolu vratu zvončke, katerih zvenkljanje se je razlegalo po ulicah. Madame Mila je bila danes jako dobro razpoložena, ker je bila dobila sinoč v igri peteto napoleonov, ki jih je imela v žepu, da z njimi zvečer poskusi vnovič svojo srečo.

— Le kar pojdi z nami, je nagovarjala Hilda. Ti ne bode škodilo, a jaz sem ti porok, da se bode demo imeli izvrstno. Salvarea tako je imovit in ve,

kaj je ukus. Pomisli, kako romantično in idilično sedeti na anemonah, dočim se muzajo okolu nas ovce in koze. Prava redkost pa je njegov kuhar, to ti rečem. Pojdi z nami, vem, da ti ne bode žal.

Lady Hilda, ki je ravno dokončevala svojo sveto Uršulo, dvigne oči.

— Draga moja, ti jako dobro veš, da nisem prijateljica takih zabav. Če to tebi zabavo dela, pojdi; dasi sem ti hvaležna za tvoje vabilo, dovoli mi, da se mu ne odzovem.

— Ti mi torej daš koš, a jaz sem mislila, da boš drage volje sprejela moj poziv. O jaz vem, ko bi imeli drug cilj, recimo Palestrino, šla bi in še kako rada.

Lady Hilda ji je odgovor dolžna ostala, slikala je naprej na zlatem ozadji svetoice. Madame Mila jo arditno pogleda; vedela je, da jo sestrična prezira, a taka zavest gotovo nikomur ni prijetna, vedela je, da prezira te zabave, ki so ji bile vse na svetu, in jezilo jo je neizrecno, da se za njeno navzočnost ne meni in tako mirno dalje slika. Zakaj tako bagatelizuje druge ljudi in njih zabave? Madame Mila sklene, da se ji bode maščevala.

— Stori, kakor te je volja. Sicer je pa to tvoja navada. St. Louis in Maremma bi se imela nam pridružiti, pa sta šla k della Rocci. Ti tega ne

veš? — predvčeršnjim se je vrnil. Zda je v Palestini, a na potovanju nasaj staknil je neko bolezen, sam Bog vedi, kakšna je ta bolezen, ali je mrzlica, vročica, kolera. Ni li to čudno? Napreje je srečno preстал nevarnosti, ki so mu pretile na onem otoku, a zdaj na povratku ga se prime bolezen. To se je zvedelo šele sinoč v mestu. Stanje njegovo je opasno, kakor sem slišala, zelo opasno. Človeka to hkratu ugonobi, včasih v 24 urah.

Madame Mila je bila že pri vratih, a lady Hilda, katero je ta vest silno prestrašila, poskoči s svojega sedeža in se pred njo postavi.

— Ali je to resnica — ali pa je to samo šala? Madame Mila prebledi.

— Resnica, popolnoma resnica. Oh, Hilda, pusti me, to me boli. Kdo bi pa bil mislil, da bode to na te tak vtis napravilo?

— Je li to istina? ponovi lady Hilda zamrlim glasom.

— Seveda, seveda je to istina, zajecala je Mila trepetaje. Pusti me, strgala mi boš čipke. Če si tega človeka tako rada imela, zakaj nisi skrbela, da v Florenci ostane? Vem, vidva se ne bi bila vzela, pa saj tudi tako ne bi nihče rekel ni besedice.

Lady Hilda jo porine skozi vrata, katera potem zaklene. (Dolje prih.)

1100 gld. — Ko so se rešile razne prošnje in stori sklepi glede šolskega posloja v Velikovu, zaključili prometnik sejo.

— (V redutni dvorani) se bo v nedeljo popoldne produciral neki Rus s svojimi čudovito dresiranimi papigami, katerih ima jako mnogo. Koder so nastopile te papige, imele so velikanski uspeh, tako vsaj poročajo razni listi. Predstava je v prvi vrsti namenjena otrokom.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 11. do 17. novembra. Novorojencev je bilo 21 (= 34 32 %), umrlih 21 (= 34 32 %), mej njimi so umrli za jetiko 4, za vnetjem soplinskih organov 3, v sled mrtvo-uda 1, v sled starostne oslabelosti 2, za različnimi boleznimi 11. Mej umrlimi je bilo tujcev 8 (= 38 5 %), iz zavodov 9 (= 42 8 %). Za vratice sta oboleli 2 osebi.

— (Pevsko društvo „Zvon“ v Šmartinu pri Litiji) priredi dne 25. novembra v prostorih gosp. Jakliča v Šmartinu pri Litiji zabavni večer. Program je zanimiv. Začetek ob 4 uri popoldne. Udje imajo prost vstop, neudje plačajo 20 kr.

— (Za povzdigo konjereje) je samostojni konjarski odsek kranjske kmetijske družbe tudi letos oddal devet žrebcev pingavske pasme za polovico cene znanim konjerejem v okrajih Ljubljanske okolice, Kamnik in Kranj v daljno rejo. Pri letošnjem premovanju konj v Bihinjski Bistrici se je pokazal znaten napredek in so se opozorili konjereji na nekatere nedostatke. To premovanje je tudi privabilo mnogo tujih kupcev in je bila žvahnja kupčija. Največ žrebet se je prodalo na Koroško in na Solnograško.

— (Občinske volitve v Mariboru) Danes je prvi volilni razred volil deset zastopnikov v občinski svet. Nemški listi so bili raznesli vest, da se pripravljajo Slovenci za to volitev in da upajo spraviti nekoliko svojih kandidatov v občinski zastop, kar bi bilo že iz gospodarskih ozirov prav koristno, kajti gospodarstvo nemških gospodov je res že — čudno. Ta vest pa je sicer mej soboj vedno prepirajoče se Nemce spravila vse pod jeden klobuk. Sklenili so kompromis in v tretjem in v drugem razredu tudi že zmagali. Izid današnje volitve nam še ni znan.

— (Izpite za učiteljsko osposobljenost) je delalo v Mariboru 26 učiteljev in učiteljic. Z odliko sta napravili izpit gđni. Marija in Antonija Štupca, 19 kandidatov pa z dobrim uspehom. Nepovoljen uspeh je imelo pet kandidatov.

— (Mila jesen.) Iz Mozirja nam je poslala rodoljubna gospodična šopek krasnih vijolic, utrpanih včeraj v Mozirju. Letos je jesen tako mila, da se že oglašajo obligatni najstarejši ljudje in zatrjujejo, da jednake ne pomnijo.

— (Smrt v sled zbudljeja s šivanko.) Pri Sv. Rupertu nad Laškim trgom si je 32letna kmetaka hči Ana Senica predrla s šivanko mozol na gornji ustnici. S tem si je zastrupila kri in umrla je štiri dni pozneje.

— (Visoka starost) V Pamečah pri Slov. Gradcu je umrla 103 let stara Marija Vrtnjak. Do poslednjega dne je starka bila še čvrsta in opravljala majhna hišna dela.

— (Občinske volitve v Spodnjem Dravogradu) na Koroškem, o katerih smo na kratko poročali včeraj, so bile prav živahne in burne in so se vršile „v znamenju kamnja“, ki je pri koroških Nemcih postal nekaka „ultima ratio“, ko si s poštenimi sredstvi ne upajo več doseči svojih namenov. S skrajnim terorizmom so nemški „purgarji“ za zdaj že zmagali. Pobili so g. proštuka, ker se je postavil na slovensko stran. V tretjem razredu so zmagali po dolgem boju Slovenci, v drugem razredu pa sta volela dva slovenska in dva nasprotna kandidata, ker so nekateri slovenski volilci prežgodaj odšli. V prvem razredu pa so zmagali nasprotniki. Toda ni še vseh dni konec in kar zdaj ni bilo mogoče, utegne se zgoditi prihodnjic.

— (Ravnopravnost na Primorskem.) Minolo soboto se je v Trstu vršil izredni občni zbor odvetniške zbornice. Predsednik dr. Lunardelli je takrat povedal, da je bil pri predsedniku deželnega sodišča Tržaškega dru. Urbancichu in ga prosil, naj prepreči slovensko uradovanje. Predsednik Urbancich je to obljubil. „Edinost“ pozivlje sedaj predsednika Urbancicha, naj Lunardellija javno desavouira, če mu ni obljubil, da prepreči slovensko uradovanje. „Edinost“ ne verjame,

da bi bil g. Urbancich kaj takega obljubil. Mi pa verjamemo. Stori je to lahko, saj je vlada po krivdi slovenskih koalirancev preklicala svojo naredbu o ravnopravnosti na Primorskem. G. Urbancich ima torej proste roke. — Tudi Goriška odvetniška zbornica skliče v kratkem izreden občni zbor, da protestuje zoper ravnopravnost pri sodiščih. — Preiskava zaradi dogodb v Piranu je končana. Preiskovalni sodnik se je vrnil v Trst. Zasedil je vsega skupaj 17 krivcev, kateri čakajo v zaporu Tržaškega sodišča sodbe.

— (Ujet begun.) V Trstu je policija zaslišala 18letnega prisiljenca Ljubljanske priatne delavnice Avgusta Vrhovca, ki je koncem junija meseca pobegnil iz delavnice. Z njim je policija prišla še nekoga 18letnega že večkrat kaznovanega R. Klopčiča iz Ljubljane.

— (Druga prostovoljna javna dražba vin v Trstu) je zopet ponesrečila. Vzrok temu je dvostron in očitven: 1.) Ni bilo dovolj in dobrega vina na dražbi in 2.) kupce, posebej tujce, mogel si sešteti na prstih. Ne obžalujemo, ako Italija ne pošilja svojih vin na te dražbe, želimo pa iz vsega srca, da bi te dražbe dosegle pravi svoj namen: povzdigo kupčije z domačim, posebno isterskim in dalmatinskim vinom.

— (K veliki nesreči na Reki.) Doslej so našli pod ruševinami guvernalne zgradbe 21 ponesrečenih: 5 mrtvih (ušteti 2, ki sta umrli kmalu po nesreči), 8 težko in 8 manj ranjenih. Pogreša se še jedna delavka, katera je izginila baš od trenotka nesreče. Guverner je podaril 300 gld., podvzetnik Burger pa 200 gld., ki se razdelijo mej ponesrečence in njih obitelji. Nekoliko minut pred nesrečo si je komisija inženirjev ogledala zgradbo. Pričela je sodnijska preiskava.

— (Ofertna obravnava.) Dne 30. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne vršila se bo pri kr. župnijski oblasti v Ogulinu pismena ofertna obravnava glede pobiranja mostarine za most čez Kolpo pri Pribanjah-Vinica za tri leta začeti od 1. januarja l. 1895. Izklicna svota znaša 300 gld. za jedno leto, vadium pa 10 %.

— (Razpisane službe.) Na štirirazrednici v Trnovem tretje učiteljsko mesto z letno plačo 500 gld. Prošnje do dne 30. novembra okr. šolskemu svetu v Postojni. — V logaškem šolskem okraju: Prvo učiteljsko mesto na dvorazrednici v Št. Vidu pri Crknicah in drugo učiteljsko mesto na dvorazrednici na Črnem vrhu nad Idrijo, obe z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 3. decembra okr. šolskemu svetu v Logatcu. — V področji državnega stavbinskega službovanja v Dalmaciji jedno oziroma dve inženirski službi z dohodki IX. čin. razreda, jedno oziroma dve službi stavbinskih pristavov z dohodki X. čin. razreda in dve mesti stavbinskih praktikantov z adjutom letnih 600 gld. oziroma 500 gld. Prošnje z dokazi sposobnosti in znanja jezikov v treh tednih pri namestništvu v Zadru. — Deželni odbor Goriško-Gradiščanski razpisuje službo deželnega računovodje. Letna plača 1400 gld., kvinkveniji iznašajo 10% letne plače. — Ravnateljstvo pošte in brzojava v Trstu razpisuje službo poštarja pri poštnem in brzojavnem uradu v Barkovljah. Plača je 200 gld. na leto za poslovanje pri pošti, 120 gld. za opravke pri brzojavi, 60 gld. za uradne stroške in 360 gld. za stroške čaja, k hodi vsak dan na pošto v Trst. Prošnje v treh tednih. — Pri okrajnem sodišču v Podgradu sta razpisani dve mesti stalnih dnevničarjev. Dnevnicar je 1 gld. Prošnje predsedništvu tukajšnjega deželnega sodišča do konca tega meseca.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Ivo Trošt, učitelj na Razdrtem 16 kron 60 vin., katere je nabrala gđca Marija Kavčičeva dne 20. t. m. v veselji družbi, praznujoči poroko gosp. Ljud. Kranjca z gospico Roziko Žvanutovo na Ložicah. — Gosp. Čop v Mostah pri L. 8 kron, katere so darovali gg. učitelje zbrani pri Kocijančiču na Čerajevcu dne 19. t. m. — Skupaj 24 kron 60 vin. — Žvelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Razne vesti.

* (Madjarizacija na debelo.) V proslavo tisočletnice ogerske države je 450 Budimpeštanskih profesorjev in učiteljev spremenilo svoja nemška imena v madjarska.

* (Pisatelj Sienkiewicz ponesrečil.) Slavni poljski pisatelj Henrik Sienkiewicz je v Parizu padel z bicikla in se nevarno poškodoval. Iz početka se je bilo bati, da bode padec imel zanj zle posledice, vendar se mu je v poslednjem času zdravje obrnilo na bolje.

* (Ženski dijaki v Švici.) Od l. 1887. pa do letos se je skoro potrojilo število ženskih dijakov v Švici. Takrat je študiralo na 6 švicarskih višjih učiliščih 167 žensk (mej 2229 dijakov), letos pa jih je že 599 (mej 3699 dijakov). Število ženskih dijakov se je torej potrojilo, ko je število moških naraslo komaj za polovico. Največ žensk študira medicino, potem pa filozofijo. Največ medicink je Nemk, Rusin in Bolgark.

* (Novo sredstvo za krvni tok.) Prof. Saharjin je iznašel novo sredstvo, s katerim se čudovito hitro ustavi tok krvi. To je namreč par.

* (Realizem na gledališkem odru.) Zdaj so postale že celo krave sposobne za gledališki oder. V Turinu se predstavlja igra iz kmetijskega življenja. Takoj v prvem dejanju je videti na odru 8 krav, katere se povsem pravilno molzejo. V 4. dejanju je videti na planini celo skupino krav, katere se sicer prav dostojno obnašajo.

* (Tajnosten dvo boj.) V Francovih toplicah so našli v nekem zasobnem vrtu truplo tovarniškega sina Dittricha iz Glauchaua na Saksoskem s prestreljenimi prsi. Dognalo se je, da je Dittrich imel z nekim grofom dvo boj na tri korake daljave brez sekundantov. O grofu ni sledu. — Poznejša poročila pravijo, da se je Dittrich sam usmrtil.

* (Sibirska železnica.) Kakor se poroča iz Peterburga, bode dobila nova velika sibirska železnica ime „Cira Aleksandra železnica“, da tako to epohalno delo ovekoveči ime njegovega ustanovitelja.

* (Čudna nesreča) se je pripetila v Belogradu. Mej nevihti je padla vodilna žica električne železnice na brzojavne žice. S tem se je 2000 volt močni električni tok železnice prenesel na brzojav. Več brzojavnih uradnikov je bilo v sled tega precej teško poškodovanih. Celo v Kragujevcu in v Jagodini se je čutila ta neugoda in se, kakor v Belogradu ni moglo brzojavljati.

* (Obesene v železniškem vagonu) V brzojaku, ki vozi z Dunaja v Belgrad, našli so v Zemunu v nekem praznem kupeju potnika, ki se je bil obesil. Bil je elegantno oblečen, a ničesar se ni našlo pri njem, kar bi razjasnilo, kdo je neznan samomorilec. Truplo se je izročilo policiji v Zemun.

* (Nijagarin slap.) Najnovejši, kar se zdaj more slišati in videti v celni Ameriki za 5 peninj, je slap reke Nijagare. Bučanje njegovo se je fonografiralo in se čuje bučanje slapa, ko se gleda nasklana podoba njegova.

* (Visoka starost.) V vasi Santa Teresa Galuri v Siciliji je umrla te dni neka kmetica v visoki starosti 111 let. Od sedmih sinov so jo preživeli samo štirje. Zato pa žaluje po njej 60 vnukov in vnukinj.

Brzojavke.

Dunaj 23. novembra. Včeraj se je ministerski svet posvetoval več ur o volilni reformi. Posvetovanja so se danes končala in se je konstatovalo, da je Hohenwartov načrt kompromisni projekt zastopnikov koaliranih strank. Konservativci so se soglasno izrekli za Hohenwartov načrt, levičarji in Poljaki pa se upirajo.

Budimpešta 23. novembra. Položaj je jako kritičen. Košutove protidinastične agitacije so dvorne kroge ogorčile tembolj, ker vlada ničesar ne stori, da jih prepreči. Splošno se pričakuje, da cesar ne potrdi cerkvenopolitičnih predlog in odpusti ministerstvo Wekerlovo.

Budimpešta 23. novembra. Ministerski predsednik Wekerle se odpelje danes na Dunaj, da v imeni vlade prosi cesarja, naj potrdi cerkvenopolitične predloge, eventualno da poda ostavko.

Peterburg 23. novembra. Bolezen prestolonaslednika velikega kneza Jurija je postala tako nevarna, da prestolonaslednik ne pojde v Kavkaz, kakor je bilo določeno, nego v Kairo. Z njim pojde tudi carevna-udova.

Pariz 23. novembra. Včeraj se je tu ustanovila „Balkanska zveza“, kateri je namen osvoboditi balkanske narode turškega jarma in jim zagotoviti državno samostanost.

Carigrad 23. novembra. Sultan je vzprejel demisijo ekumenskega patrijarha.

Bratje Sokoli!

Jutri v soboto 24. t. m. bode drugi letošnji „**JOUR-FIXE**“ v novo postavljenem salonn restavracije „Lloyd“ na Sv. Petra cesti

s prijaznim sodelovanjem zasebnega pevskega zbora in društvenih tamburšev.

Na zdar!
Pavel Lozar, Božidar Vernik, reditelj.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesi utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštne povzetji razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (16—13)

Tujci:
22. novembra.

Pri **Slonu:** Hladnik, Leder iz Gradca. — Mach iz Judenburga. — Grile iz Vse. — Škoda z Dunaja. — Maty iz Tržica. — Billek iz Celovca. — Haas iz Kamnika. — Barbo iz Trebelnega. — Hellman iz Brna. — Löwy iz Prage.

Pri **Maličih:** Hirsch, Supančič, Berner, Kohn, Oresnik, Hohenberg, Handl z Dunaja. — Janča iz Lavske vasi. — Satzer iz Gradca. — Halim iz Zagreba.

Pri **avstrijskem cesarju:** Dovgan iz Borovnice.

Umrli so v Ljubljani:
21. novembra: Uršula Dobnikar, paznikova vdova, 65 let, Kravja dolina št. 11.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
22. nov.	7. jutraj	745.6 mm.	10° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	745.7 mm.	22° C	sl. szh.	obl.	
	9. večer	745.2 mm.	22° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 18°, za 12° pod normalom.

Dunajska borza
dné 23. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	100 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	99	90	„
Avstrijska zlata renta.	124	25	„
Avstrijska kronska renta 4%.	99	95	„
Ogerska zlata renta 4%.	123	—	„
Ogerska kronska renta 4%.	97	60	„
Avstro-ogerske bančne delnice.	1040	—	„
Kreditne delnice.	891	90	„
London vista.	124	65	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61	10	„
20 mark.	12	22	„
20 frankov.	9	92	„
Italijanski bankovci.	45	90	„
C. kr. cekini.	5	89	„

Dné 22. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198	50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	132	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	125	80	„
Kreditne srečke po 100 gld.	199	—	„
Ljubljanske srečke.	25	—	„
Budolfove srečke po 10 gld.	23	50	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	175	—	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	385	—	„
Papirnat rubelj.	1	36 1/2	„

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Rojansko posojilno in konsumno društvo

vpisana zadruga z omejenim poročtvom

v Rojanu pri Trstu

priporoča p. n. gg. rodoljubom, čč. duhovščini, trgovcem, krčmarjem i. dr. na deželi svojo bogato preskrbljeno

prodajalnico jestvin v Trstu

ulica Belvedere št. 3,

kjer se prodaja kolonijalno blago vsake vrste in po najnižjih cenah, kakor tudi svojo

zalogo raznih domačih, istrskih in laških vin

v Rojanu pri Trstu.

Posilja se potem pošte in po železnici. — Ceniki in vzorci na zahtevanje poštnine prosto. — Postrežba točna.

Kdor naročuje svoje potrebščine pri Tržaških laških trgovcih, naj se raje zaupno obrne do našega slovenskega podjetja, in uverjen bode, da bode točno in dobro postrežen, zajedno pa bode izpolnil narodno svojo dolžnost, podpirajoč domače podjetje namesto tujcev.

Z odličnim spoštovanjem

(1212—5)

zadružno predstojništvo.

Notarski koncipijent

absolviran pravnik, z večletno prakso, vešč slovenskemu, hrvatskemu, nemškemu in italijanskemu jeziku v govoru in pismu, išče mesta. — Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

(1330—1)

Razpis.

Na otroškem vrtcu v Pevni pri Gorici je popolniti s 1. januarjem 1895 s'uzba izprašane otroške vrtnarice z letno plačo 300 gld.

Prošnje se do 8. decembra 1894 vlagajo pri podpisnem vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani, dné 11. novembra 1894.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, skaznem žledci, pomanjkanji slasti do jedij itd.

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Dobiva se pri (123-4)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt

voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835 na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (204-1)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sortirana, pošiljajo se za poskušnjo poštnine prosto po 1 gld. 80 kr na vsako poštno postajo.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omejenji prihajati in odhajati čas označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 7 min. jutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 41 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Gurk, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. večer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Gurk, Bregence, Inomosta, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lienz, Pontabla, Trbiša.

Ob 12. uri 46 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 8. uri 34 min. večer osebni vlak iz Kočevja, Novoga Mesta.

Ob 9. uri 31 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstettena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. jutraj v Kamnik.

Ob 9. uri 5 min. popoldne „ „

Ob 6. uri 50 min. večer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. jutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „

Ob 6. uri 30 min. večer „ „

(4—266)

Povsod

se iščejo osebe, ki imajo obširne zveze in konsekcije in bi bile voljne, prevzeti umajno zastopstvo. — Ponudbe naj se pošljejo pod „X. Y.“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (1243-1)

Hiša v Kamniku

v sredini mesta, obstoječa iz 7 sob, prodajalnice itd., prodá se prostovoljno.

Več o tem izve se pri g. Franu Zupan-u v Kamniku št. 68. (1801—3)

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24

priporoča II. (1295—3)

samo novo blago po najnižjih cenah:

Kožušne mufe, čepice, ovratnike, kožušne garniture za gospe in otroke, barete (čepice) za otroke.

Klobnke za gospe in deklice.

Zimske tricotne in glacé-rokovice.

Št. 24 875

Razglas.

V torek dné 4. decembra t. l. od 10. do 12. ure dopoldne se bode vršila pri tukajšnjem uradu

minuendo-licitacija

za preskrbovanje hrane in vožnje odgoncev pri odgonsko-postajski občini v Ljubljani za leto 1895.

K tej licitaciji se vabijo podvzetniki s pristavkom, da je udeležiteljem vl. št. 50 gld. varščine.

Mestni magistrat kot odgonska postajska občina
v Ljubljani 12. dan novembra 1894.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljuje sredstvo proti kurjim očesom, šuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(40-47) Meldling-Dunaj.

Pristen samó, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v jednj velikiosti po 60 kr. zahtevaj izrecno L. Luser-jev obliž za turiste.

Pristan v Ljubljani: Jos. Mayr, J. Swoboda, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholtz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji K. Gela.